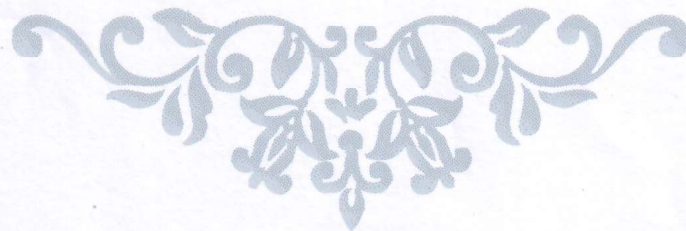

*CARITAS DEI
DIFFUSA EST
IN CORDIBUS NOSTRIS*

**'O Goedheid'
tot God
zeggen**

**is het beste
wat we van God
kunnen zeggen**

**Speelgoed
is ook
goed**

**Het goede van gisteren
neem ik mee naar vandaag.**

**Het is de voeding
voor de dag van morgen.**

**Het goede van dit leven
neem ik mee naar het volgende.**

**Het is de voedingsbodem
voor de tijd in eeuwigheid.**

Onvergankelijkheid

De schoonheid die geweest is, die is, kan nooit meer ophouden te bestaan, want zij is en zij was de schoonheid van God.

Als dan de schoonheid onvergankelijk is, dan ook hij en zij die de schoonheid schiep en voortbracht de zangeres en de danser, de vreugdebrenger en de minnemens van God.

Wezen

Zo goed
als je had
kunnen worden
ben je
in wezen.

Een pianiste
een mystica
een profetes
ben je
in wezen.

In de ogen
van God
in mijn blik
als ik zie in
je wezen.

Er was geen tijd
er was zoveel
andere prioriteit
en dat bepaalde
je wezen.

Bonitas

Goedheid brengt
goedheid voort,
brengt zichzelf voort.

Goedheid brengt
goedheid in beeld,
vindt er zichzelf in.

Wie goed doet
roept goedheid op
in anderen.

Wie het goede doet
ziet in herkenning
overal het goede.

Bezegend

De monnik voelde de zegening van veel liefdes om zich heen- als een dons van tederheid waar doorheen flitsen licht en fluistering van liefdezuchten.

Zij die hem liefhadden waren onweerstaanbaar dicht nabij omdat zij wisten dat hij zijn armen naar hen spreidde en in zijn hart ontving.

Zij zijn de levenden hier zij zijn de levenden daar, even levend daar als hier want het leven ademend van God die in hen leeft.

Dit was omdat God wilde dat hij een monnik kon blijven met een vurig hart en een flitsende geest die Hem op deze wijze lief kon hebben.

Apocalyps

Als je je hele leven
in diep geloof en
met grote devotie
de Mis hebt bijgewoond
en mee hebt gedaan

vererf je als ouders
bijna genetisch
de verwondering
om het mysterie
in de liturgie.

En als je het dan
op hoge leeftijd
moogt meemaken
dat je eigen zoon
de Mis doet

is dat alsof iets
wat op aarde
eens begonnen is
dan gebeurt
in de hemel.

GOD GODIN

Uw Alles stort U in dit uur in mijn wezen.
U openbaart de volheid van uw Wezen aan mij.
U staat aan het altaar en herhaalt uw eeuwig Woord.
U zegt 'Dit is mijn lichaam' 'Dit is mijn bloed'.

Toen U de hele schepping uit uw Wezen voort
voelde komen, zei U deze zelfde oerwoorden.
U baarde in gemeenschap en alles ging stromen
tot over de uiterste oevers van uw eeuwigheid.

Uw Zoon, kind van uw eeuwig beminnen, herhaalde
wat U hem had meegegeven en geopenbaard: dat U
Uzelf gegeven hebt aan de schepping van uw liefde
en uw bestaan zich altijd durend zal herhalen.

Ik wil nu ver en diep heenzien door de gewijde
woorden, gesproken over brood en wijn, die
Jezus van U had verstaan en in zijn uur voelde
dat zij in vervulling gingen in uw Naam.

Nu weet ik dat altijd en overal waar mensen zich
in liefde geven aan elkaar, aan uw schepping
hetzelfde liefdesmysterie zich voltrekt en Uzelf
het bent die uw gemeenschap in ons beleeft.

Ik mag voortaan weten, dat de eucharistie
van het leven, tot in dood en verrijzenis
het bestaan van uw Wezen is: dat U Allieve
zich eindeloos in liefde met ons verenigt.

Gemeenschap

Uit gemeenschap
van God met de mens
komt gemeenschap voort

Uit gemeenschap
van man en vrouw
ontstaat levensgemeenschap

Dit is mijn lichaam
voor jou, zegt de minnaar
tegen zijn minnares

Dit is mijn bloed
voor jou, zegt de vriendin
tegen haar vriend

Gemeenschap is liefde
en God is liefde
in gemeenschap

Eucharistisch leven

Er is geen godsdienst die zo lichamelijk en fysiek is als het christendom in de lijn van de apostelen en martelaren.

Zij leefden in de overtuiging van de lichamelijke aanwezigheid van Jezus in de eucharistie en stierven zelfs voor dit geloof.

Voor hen was communiceren één worden met Jezus: met ziel en lichaam één worden met ziel en lichaam van Jezus.

Voor de Kartuizermonnik is dit veel meer dan kameraadschap of vriendschap: het is de minne die het hart met God verbindt.

In zijn ziel tintelt de minne die wortelt in zijn lichaam en tot uitbloei komt in zijn geest waardoor de mystieke liefde ontstaat.

Eucharistisch leven beperkt zich dan niet tot het vieren van de Mis, maar strekt zich van daaruit over zijn beschouwend bestaan uit.

Het eerste maal

In de vroege ochtend strijken de Kartuziers neer in de kleine kapellen, waar de paters en de broeders samen de Mis vieren.

De broeder is geen dienaar. Hij viert het hele ritueel mee in een samenspel waarin het niet duidelijk is wie voorgaat en volgt.

Dit is het spel van de groten der aarde, van de mannen met het rotsvast geloof in de goddelijkheid van Jezus als zoon van de Vader.

Het Kartuizer-Misritueel is niet alleen sober en ingetogen maar ook vervuld van krachtige symbolen in buigen knielen en gebaren.

Tegelijk is het een minnespel, zo subtiel, klein en voorzichtig als alle mannenwerk is wanneer het met lichaam en ziel gebeurt.

Samen eten en drinken zij van dezelfde spijs en drank en buigen diep het hoofd voor het mysterie van het lichaam en bloed van Christus.

Gemeenschapsviering

Wanneer het persoonlijk Misvieren plaats maakt voor het gezamenlijk vieren, is dat niet beter maar tegelijk ook niet minder goed.

Het kleine stille liefdesspel in de anonimiteit van de morgen kan wel overleefd worden door het gevoel van gezamenlijk aan tafel zijn.

Eigenlijk sluit het 'alleen' vieren in een kleine kapel geheel aan op het 'alleen' leven in een kleine kluis. En daarbij versterkt het een het ander.

Dit is een en dezelfde mystiek, dit is een en hetzelfde leven met Jezus, die als de gekruisigde uit liefde zichtbaar is boven de bidstoel.

Menige monnik kon het lijden van zijn monniksleven aan door mee te lijden met Jezus, wetend dat Jezus op een zelfde wijze meeleed met hem.

En daarvan was het dagelijks Misoffer teken en werkelijkheid tegelijk en werd het Kartuizerleven ook de beleving van het lijden van Jezus.

Eenzaam sacrificium

Een Benedictijnermonnik die woonde op de top van een afgelegen berg, kleepte zich iedere morgen liturgisch en vierde dan alleen zijn stille Mis.

Een jeugdalmoezenier deed af en toe alleen de Mis op de voorstal van de boerderij die hij had aangekocht voor vakanties van gehandicapte kinderen.

Een jonge pasgewijde priester onderbrak zijn reis vanuit Italië en ging de Mis doen in de Dom van Keulen op de feestdag van Maria Hemelvaart, vroeg in de morgen.

Maria die van eeuwigheid was gaan zweven, haar bruidsluier van engelenhaar geweven, knielde zachtjes bij hem aan het altaar neer en volgde ieder woord en gebaar.

Op het zijaltaar, voordat de Pontificale Mis begon, duurde deze Mis vijf kwartier. Ieder woord werd geweten, ieder gebed verstaan en hij droeg Jezus in zijn handen.

Zo vierde de Kartuizer die thuis was voor herstel, iedere morgen met zijn Vader en Moeder in de Joriskapel zijn Kartuizermis waar eens de refugie van de Kartuizers was.

Missa

Hoc est enim corpus meum,
zei hij toen hij
zijn twee broden
in zijn hand hield.

Hic est enim calix
sanguinis mei,
zei hij toen hij
zijn karaf hief.

Hij dankte God,
dat hij was
blijven hongeren en
dorsten naar leven.

God was het brood
blijven kneden en
druiven blijven persen
vol zoetheid zelf.

Geen tragedie

Ieder liefdeleven
overwint tragedie
overstijgt droefenis
is vreugdevol

Kartuizerzijn
is gelukkigzijn
is leven met God
is liefde zijn

Monniken streven niet
naar geluk
zij ontvangen geluk
van God zelf

Zo alleen

De kluizenaar keek uit op
de schaduwzijde van de berg.
Daar was groen grijs
en zag hij geen leven bewegen.

Hij liep rond in zijn kluis
die schaars verlicht was.
Niets was er wat zijn hart
beroerde en zijn geest verlichtte.

God, waar bent U, dacht hij.
Hebt U mij het eerst liefgehad?
Ik voel uw liefde niet voor mij,
mijn liefde niet voor U.

Hij knielde op zijn bidstoel,
ging zitten in zijn koorstoel
en op dat moment voelde hij
zich doodongelukkig.

Lijdende knecht van Jahweh

Je moet niet kiezen voor het lijden.
Je moet het jezelf niet aandoen, maar
als het er is, sta je voor een keuze.
Als monnik ging je bij je intrede niet
de paradijs tuin binnen maar dat het de
hof van olijven was, wist je ook niet.
Als het erg zeer doet roep dan maar
'Vader, als het kan, laat dit overgaan...'

Maar de hernia bleef, het harde bed
was een foltering, de slapeloosheid
ondermijnde je en je werd ziek.
Maar in je gebedenboek zaten tal van
afbeeldingen van de lijdende Jezus.
Hoe vaak heb je het kruisbeeld gekust
dat voor je stond op je bidstoel.
En toen nam je het kruis op je schouders.

O God

Eeuwige Levende
Eeuwig Leven
Eeuwig leven Gevende

nooit zal het gebeuren
dat U alles gegeven hebt
en daarna het einde volgt

O God

Het leven van mijn Moeder
leek slechts een ademtocht
een tijdelijk begin

weinig leek het vele
wat zij was met een
groot gezin en korte dagen

O God

Ook mijn leven is
slechts even een beetje
begin van onvoltooide tijd

ik smeeek U, neem alle leven
mee in uw eeuwigheid, in de
beademing van uw liefde.

Op retraite
alleen in de kapel.
Zo stil was het
zo diep zonk zij
in zichzelf.

Daar ontving zij
de diepste Godserving
van haar leven
die haar nooit meer
zou verlaten.

Toen zij dit
aan mij haar
priesterzoon
vertelde huilde
zij van emotie.

Dit was voor haar
de intraité
als moniale
in het Kartuizerklooster
van haar zoon.

- 98 Priesterwijding van Dom Joseph Peijnenburg in de parochiekerk van Barbaricina in Pisa, toegewijd aan de Heilige Apollonia (patrones van de tandheelkunde).
- De Procurator (en chauffeur!) van de Certosa Dom Celestinus Verwoerd is hierbij aanwezig samen met de familie van Dom Joseph.
- 99 Handoplegging van Celestinus aansluitend op de wijding.
De pastoor van de parochie ziet toe.
- 100 Brood en wijn na de viering: Celestinus met zus en broer van Joseph Rieke en Jan.
- 101 Groepsfoto rond 'Kees' - met ouders broers en zussen - samen met Primaat-Aartsbisschop van Pisa Ugo Camozzo, de pastoor en de procurator.
- 102 Kees met Vader en Moeder.
- 104 Eerste en tweede zegen van de pasgewijde priester aan zijn ouders en zijn broer.
- 106 De eerste heilige Mis van Joseph, daags na de wijding, in de buitenkapel; Vader is misdienaar.
- 107 De eerste communie met zijn ouders.
- 108 De Kartuizermis in de eigen ritus, die niemand van de familie ooit eerder gezien en gevierd had.
- 109 Het voortgezette Kartuizer-ritueel.
- 110 Eucharistieviering met Dom Willibrord Pijnenburg, priester gewijd in 1957.
- 111 Eucharistieviering met Jan Peijnenburg, broer van Kees; priester gewijd in 1956.
- 113 Zegen van Dom Joseph aan zijn Vader en Moeder, voordat zij na een bezoek huiswaarts keren.
- 114 Maar eerst wordt het reisgebed samen gebeden.
- 115 Met God alleen - Moeder van een zoon van God.